

Ανάπτυξη ψυχοεκπαιδευτικού υλικού σχετικά με την ψυχολογική καταπόνηση γονέων και παιδιών

Οδηγίες για τους υπαλλήλους πρώτης γραμμής που εργάζονται στον τομέα της υποδοχής

Αντικείμενο των οδηγιών

Ποιος είναι το πλαίσιο στο οποίο εκπονήθηκαν οι οδηγίες;

Οι οδηγίες συνοδεύουν ένα σύνολο εργαλείων αυτοβοήθειας που ανέπτυξε ο EUAA στο πλαίσιο μιας δέσμης κατευθυντήριων γραμμών για την **ψυχική υγεία και ευημερία των αιτούντων διεθνή προστασία**. Τα εργαλεία αυτοβοήθειας μπορούν να χρησιμοποιούνται αυτόνομα από τους αιτούντες διεθνή προστασία, υπό την προϋπόθεση ότι είναι εγγράμματοι και δεν επιθυμούν ή δεν χρειάζονται καθοδήγηση από τους υπαλλήλους που εργάζονται στο κέντρο διαμονής.

Οι οδηγίες αυτές αφορούν τα ακόλουθα εγχειρίδια:

- **Πώς μπορώ να στηρίξω το παιδί μου σε δύσκολες στιγμές;**
 - Ένα εργαλείο αυτοβοήθειας για τους γονείς
- **Πώς μπορώ να αντιμετωπίσω καταστάσεις στις οποίες οι γονείς μου φαίνονται λυπημένοι, ανήσυχoi ή θυμωμένοι;**
 - Ένα εργαλείο αυτοβοήθειας για παιδιά
- **Πώς να χειρίζομαι καταστάσεις στις οποίες οι φίλοι ή τα αδέρφια μου είναι λυπημένα, θυμωμένα ή έχουν επικίνδυνη συμπεριφορά;**
 - Ένα εργαλείο αυτοβοήθειας για αλληλοϋποστήριξη από ομοτίμους

Για ποιον λόγο καταρτίστηκαν οι οδηγίες;

Οι οδηγίες αυτές βοηθούν τους υπαλλήλους πρώτης γραμμής που εργάζονται στην υποδοχή, ώστε να ενημερώνουν τους γονείς, τα παιδιά και τους νέους αιτούντες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να στηρίζουν τα μέλη της οικογένειας και τους συνομηλικούς τους σε δύσκολες στιγμές, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου η ψυχολογική καταπόνηση είναι μεγάλη και πιθανώς να υπάρχουν συσσωρευμένα ψυχικά τραύματα.

Πώς εκπονήθηκαν οι παρούσες οδηγίες;

Το παρόν έγγραφο συμπληρώνει την προαναφερόμενη σειρά εγχειριδίων που αναπτύχθηκαν με την

υποστήριξη εμπειρογνομόνων από το Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ελλάδα, τις Κάτω Χώρες και τη Σουηδία. Τα εγχειρίδια έχουν δοκιμαστεί από αιτούντες διεθνή προστασία, διαμεσολαβητές και πρόσφυγες που ζουν κυρίως στην Ελλάδα και στις Κάτω Χώρες. Κατά τη διάρκεια των δοκιμών, οι χρήστες επισήμαναν την ανάγκη εκπόνησης οδηγιών για την υποστήριξη της χρήσης των εγχειριδίων.

Ποιοι θα πρέπει να χρησιμοποιούν αυτές τις οδηγίες;

Ενώ τα εγχειρίδια μπορούν να χρησιμοποιηθούν από τους ίδιους τους γονείς, τα παιδιά και τους ασυνόδευτους ανήλικους αιτούντες με στόχο την υποστήριξη των μελών της οικογένειάς τους και των συνομηλικών τους, οι παρούσες οδηγίες απευθύνονται σε **επαγγελματίες**. Σκοπός τους είναι να συνδράμουν το προσωπικό πρώτης γραμμής που εργάζεται στην υποδοχή, όπως κοινωνικούς λειτουργούς, εμπειρογνώμονες παιδικής προστασίας, επαγγελματίες ψυχικής υγείας, αλλά και εκπαιδευτικούς κ.λπ. κατά την επαφή τους με τους αιτούντες σε ατομικές ή ομαδικές συναντήσεις. Σε περιπτώσεις όπου εφαρμόζεται μια προσέγγιση με βάση την κοινότητα, **οι επικεφαλής της κοινότητας** θα μπορούσαν επίσης να χρησιμοποιήσουν τις οδηγίες για να ευαισθητοποιήσουν τα μέλη τους σχετικά με τα θέματα που καλύπτονται στα εγχειρίδια.

Πώς σχετίζονται οι οδηγίες με άλλα εργαλεία του EUAA;

Το παρόν έγγραφο και το σύνολο των σχετικών εργαλείων αυτοβοήθειας αποτελούν μέρος των προσπαθειών του EUAA για τη βελτίωση των γνώσεων και την ενημέρωση σχετικά με το θέμα της **ψυχικής υγείας και ευημερίας** των αιτούντων διεθνή προστασία. Περισσότερες πληροφορίες διατίθενται στη σελίδα για την ευαλωτότητα του **δικτυακού τόπου του EUAA**.

Τα εγχειρίδια και οι παρούσες οδηγίες δημοσιεύονται επίσης στην πλατφόρμα του EUAA **Let's Speak Asylum** (Ας μιλήσουμε για το άσυλο), η οποία επικεντρώνεται ειδικά στην **παροχή πληροφοριών** στους αιτούντες διεθνή προστασία.

Σε περίπτωση ερωτήσεων, διευκρινίσεων ή άλλων σχολίων σχετικά με το σύνολο των εργαλείων αυτοβοήθειας και την ανάπτυξή τους, επικοινωνήστε μαζί μας στη διεύθυνση vulnerablegroups@euaa.europa.eu.

Περιεχόμενα

3

- > Πώς να χρησιμοποιήσετε τις οδηγίες
- > Σκοπός των εγχειριδίων
- > Συντονισμός

4

- > Χρόνος, χώρος και περιεχόμενο

9

- > Άλλες σημαντικές παράμετροι και βασικές διασφαλίσεις

Πώς να χρησιμοποιήσετε τις οδηγίες

Το περιεχόμενο, οι υπομνήσεις και οι συμβουλές που παρέχονται στα εγχειρίδια μπορούν να δώσουν το έναυσμα για τη συζήτηση ενός συγκεκριμένου θέματος σε ατομικές ή ομαδικές συνεδρίες. Οι παρούσες οδηγίες παρέχουν ορισμένες βασικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον τρόπο που πρέπει να χρησιμοποιούνται τα εγχειρίδια σε σχετικά περιβάλλοντα.

Και τα τρία εγχειρίδια καλύπτουν το θέμα της ψυχολογικής καταπόνησης, μεταξύ άλλων μετά από τραυματικά γεγονότα, από την οπτική γωνία τριών διαφορετικών ομάδων-στόχων: γονέων, παιδιών και αδελφών/συνομηλίκων.

Οι υπάλληλοι πρώτης γραμμής μπορούν να χρησιμοποιούν τα εγχειρίδια και τις παρούσες οδηγίες για να διοργανώνουν ατομικές ή ομαδικές συνεδρίες με την κοινότητα των αιτούντων σχετικά με τα ακόλουθα θέματα:

- ιδιότητα του γονέα·
- ψυχολογική καταπόνηση ή τραύματα·
- ο τρόπος με τον οποίο θα μειωθεί ο κίνδυνος να επιδεικνύουν τα άτομα αρνητική συμπεριφορά κατά την αντιμετώπιση πολύ δύσκολων καταστάσεων (π.χ. κατά την άφιξη),
- ο τρόπος με τον οποίο μπορείτε να διακρίνετε αν κάποιος δεν βρίσκεται σε καλή συναισθηματική κατάσταση (π.χ. ενδείξεις κατάθλιψης)·
- πώς να μείνετε ασφαλείς όταν κάποιος παρουσιάζει επικίνδυνη συμπεριφορά (π.χ. αρχίζει να πίνει αλκοόλ).

Σκοπός των εγχειριδίων

Τα τρία εγχειρίδια αποσκοπούν στην υποστήριξη των γονέων, των παιδιών και των συνομηλίκων τους που έχουν φτάσει στην Ευρώπη και διαπιστώνουν ότι η συμπεριφορά των μελών της οικογένειάς τους ή των φίλων τους έχει αλλάξει σημαντικά. Η αλλαγή μπορεί να εκδηλώνεται με διαφορετικούς τρόπους και ορισμένα άτομα μπορεί να επηρεάζονται περισσότερο από άλλα. Τα εν λόγω εργαλεία παρέχουν βασικές συμβουλές και υπενθυμίζουν τους τρόπους με τους οποίους μπορούμε να υποστηρίξουμε τα άτομα αυτά ώστε να αισθανθούν

καλύτερα. Υποδεικνύουν επίσης πότε θα πρέπει να ζητηθεί επαγγελματική υποστήριξη.

Τα εγχειρίδια προσπαθούν να καλλιεργήσουν βασικές **γνώσεις ψυχικής υγείας** και να απαντήσουν σε ερωτήσεις όπως «*Γιώς μπορώ να παρατηρήσω εάν κάποιος κοντά μου νιώθει ψυχική καταπόνηση;*». Αποσκοπούν επίσης στην ενίσχυση της αυτοτελούς και συλλογικής **αποτελεσματικότητας και ανθεκτικότητας** των συμμετεχόντων.

Λειτουργούν ως εργαλεία αυτοβοήθειας και έχουν σχεδιαστεί για να χρησιμοποιούνται από τους ίδιους τους αιτούντες. Ωστόσο, μπορεί να υπάρχουν καταστάσεις στις οποίες οι υποψήφιοι αισθάνονται πιο άνετα να εξετάσουν το περιεχόμενο με άλλους. Ως εκ τούτου, τα θέματα μπορούν επίσης να συζητηθούν σε ατομικές ή ομαδικές συνεδρίες υπό την καθοδήγηση επαγγελματία.

Τα εργαλεία προσπαθούν επίσης να επιστήσουν την προσοχή σε παραμέτρους που αφορούν την **προστασία** και την **μη πρόκληση βλάβης**, ιδίως όταν πρόκειται για παιδιά. Στόχος είναι να διασφαλιστεί ότι τα παιδιά διαθέτουν ικανότητα αυτοπροστασίας, προτού προσπαθήσουν να στηρίξουν άλλα άτομα, ώστε να μην βρεθούν σε δυνητικά επικίνδυνη, βίαιη ή κακοποιητική κατάσταση.

Συντονισμός

Οι συντονιστές και η διερμηνεία στις ομαδικές συνεδρίες

Όταν τα εγχειρίδια χρησιμοποιούνται για την **ευαισθητοποίηση των συμμετεχόντων σε ομαδικές συναντήσεις**, η ομάδα δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τους **10-15 αιτούντες** προκειμένου να καταστεί δυνατή η διεξαγωγή ουσιαστικών συζητήσεων.

Συνιστάται να υπάρχει **ένας κύριος συντονιστής** που θα καθοδηγεί τη συζήτηση και ένας **βοηθός συντονιστή** που έχει δευτερεύοντα ρόλο και θα κρατά σημειώσεις. Ο βοηθός συντονιστή παρακολουθεί επίσης τη δυναμική της ομάδας (π.χ. εάν προκύπτουν εντάσεις ή άλλα συναισθήματα σε ορισμένους αιτούντες που σχετίζονται με συγκεκριμένο θέμα), σημειώνει τυχόν παρατηρήσεις και τις επισημαίνει στον συντονιστή, όποτε χρειάζεται.

Εάν υπάρχει ανάγκη για **διερμηνεία**, η ομάδα θα πρέπει να είναι μικρότερη και να μην υπερβαίνει τους **4-6 αιτούντες**. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η μετάφραση απαιτεί πολύτιμο χρόνο και, εάν ο αριθμός των προσώπων που χρήζουν διερμηνείας είναι μεγαλύτερος από 4-6, υπάρχει κίνδυνος να μην επαρκεί ο χρόνος που διατίθεται για τη συζήτηση.

Για μικρότερες ομάδες που υποστηρίζονται από διερμηνέα, μπορεί να μην υπάρχει ανάγκη για βοηθό συντονιστή. Ο συντονιστής αποφασίζει για το ποιος θα πρέπει να συμμετέχει στην υποστήριξη της διαδικασίας σε κάθε ομάδα αιτούντων. Βεβαιωθείτε ότι τηρείται ο «χρυσός κανόνας», δηλαδή ότι ο βοηθός συντονιστής και ο διερμηνέας δεν υπερβαίνουν αριθμητικά τους συμμετέχοντες.

Οι διερμηνείς θα πρέπει να προετοιμάζονται για τις συνεδρίες διαβάζοντας εκ των προτέρων τα εγχειρίδια, ώστε το περιεχόμενό τους να είναι σαφές και για να μάθουν το σωστό λεξιλόγιο. Είναι σημαντικό να υπενθυμίζεται στον διερμηνέα να μεταφράζει κατά γράμμα ό,τι λέγεται, χωρίς προκατάληψη.

Οι συντονιστές πρέπει να είναι ειδικευμένοι στην ευαισθητοποίηση ατόμων στο πλαίσιο ομαδικής υποστήριξης. Όταν πρόκειται για παιδιά αιτούντες, οι συντονιστές θα πρέπει επίσης να έχουν καλή γνώση του τομέα της παιδικής προστασίας και ασφάλειας.

μπορεί να είναι μια χρήσιμη εναλλακτική λύση (αν είναι πολιτισμικά κατάλληλη), ώστε τα παιδιά να μπορούν να μπουσουλήσουν και να παίξουν κοντά στους γονείς τους χωρίς να διαταράξουν τη συνεδρία.

Σύνθεση της ομάδας και συναντήσεις της ομάδας

Για τη συγκρότηση της **ομάδας**, οι συντονιστές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη παράγοντες όπως οι ομιλούμενες γλώσσες, το φύλο, η ηλικία, καθώς και το πολιτισμικό και θρησκευτικό υπόβαθρο των συμμετεχόντων. Στη διοργάνωση συναντήσεων για τους γονείς, θα πρέπει επίσης να εκτιμάται εάν θα πρέπει να συμμετάσχουν και οι δύο γονείς στην ίδια συνάντηση ή εάν θα ήταν καλύτερα να τους χωρίσετε. Ο στόχος είναι να αποφευχθούν καταστάσεις όπου οι πιθανώς διαφορετικές προσεγγίσεις στη γονεϊκότητα μπορεί να οδηγήσουν σε συγκρούσεις που θα μπορούσαν να κλιμακώσουν περαιτέρω την ένταση στο σπίτι και να θέσουν σε κίνδυνο την ευημερία του παιδιού.

Οι συναντήσεις της ομάδας είναι ένας χρήσιμος τρόπος για να έρθουν σε επαφή οι αιτούντες και να μοιραστούν όχι μόνο τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, αλλά και τις ελπίδες τους, σχετικές πληροφορίες ή απλώς για να διασκεδάσουν και να αποσπάσουν την προσοχή τους από την καθημερινή ζωή στο κέντρο υποδοχής. Το πλεονέκτημα του να αναλαμβάνει την καθοδήγηση τέτοιων συναντήσεων ο συντονιστής έγκειται στο ότι διασφαλίζεται η προστασία των συμμετεχόντων: για παράδειγμα, όταν η ομάδα συζητά ένα δύσκολο θέμα, οι υπάλληλοι πρώτης γραμμής χρειάζεται να παρέμβουν. Οι ομαδικές συναντήσεις παρέχουν επίσης στους συντονιστές την ευκαιρία να εντοπίζουν αιτούντες με ενδεχομένως πολλά σημεία ευαλωτότητας που ενδέχεται να χρειάζονται παρακολούθηση.

Οι ομαδικές συναντήσεις είναι ένας καλός τρόπος για να συζητηθούν από κοινού ορισμένα θέματα και να συνειδητοποιήσουν οι συμμετέχοντες ότι «δεν είναι μόνοι». Πρόκειται για μια πλατφόρμα για τους αιτούντες, για να μοιράζονται τις γνώσεις τους και να διδάσκονται ο ένας από τον άλλον. Αυτό μπορεί να τους ενδυναμώσει σε πολλά επίπεδα. Οι συναντήσεις αυτές μπορούν επίσης να συμβάλουν στη δημιουργία νέων δεσμών φιλίας και συνδέσεων με άλλους αιτούντες και, ιδανικά, να οδηγήσουν στη δημιουργία δικτύων κοινωνικής στήριξης.

Εφόσον διαπιστωθεί ότι η διοργάνωση ομαδικών συνεδριών είναι η καλύτερη λύση, είναι σημαντικό να διασφαλίζεται ότι κατά την έναρξη τους οι συμμετέχοντες συμφωνούν οι ίδιοι για τους **κανόνες της ομάδας**. Οι κανόνες θα καθορίζονται μία φορά και θα εφαρμόζονται κάθε φορά που συνέρχεται η ομάδα (μία ή περισσότερες ομαδικές συνεδρίες).

Χρόνος, χώρος και περιεχόμενο

Προγραμματισμός χρόνου

Τόσο οι ομαδικές όσο και οι ατομικές συναντήσεις θα πρέπει να προγραμματίζονται σε ώρα που οι συμμετέχοντες μπορούν να λάβουν μέρος χωρίς προβλήματα ή περισπασμούς (π.χ. μετά τη δουλειά/σχολείο ή, για τους γονείς, όταν τα παιδιά είναι στο σχολείο). Η διάρκεια **κάθε συνεδρίας** δεν πρέπει να υπερβαίνει τη μιάμιση ώρα, διότι μετά το διάστημα αυτό το εύρος της προσοχής μειώνεται και οι συμμετέχοντες μπορεί να έχουν προγραμματίσει άλλες δραστηριότητες.

Τόπος διεξαγωγής

Ο τόπος διεξαγωγής των συναντήσεων θα πρέπει να συζητηθεί με τους συμμετέχοντες. Ιδανικά, η τοποθεσία θα πρέπει να είναι ασφαλής, εύκολα προσβάσιμη, μεταξύ άλλων για τα άτομα με σωματικές αναπηρίες, και να επιτρέπει την προστασία της ιδιωτικότητας. Οι συμμετέχοντες και οι συντονιστές μπορούν να κάθονται σε καρέκλες, σε κύκλο, ώστε να εξασφαλίζεται ότι όλοι μπορούν να βλέπουν και να ακούν εύκολα ο ένας τον άλλον. Όταν η ομάδα περιλαμβάνει γονείς και μικρότερα παιδιά, το κάθισμα στο πάτωμα σε ένα χαλί

Περιεχόμενα

Παράδειγμα κανόνων ομάδας

- ✓ Όλοι πρέπει να σέβονται ο ένας τον άλλο.
- ✓ Αφήνουμε όλους να μιλήσουν, αλλά πρέπει επίσης να έχουν τη δυνατότητα μόνο να ακούνε.
- ✓ Δεν υπάρχουν εσφαλμένες, ορθές ή πιο σημαντικές απόψεις. [Η μόνη εξαίρεση είναι εάν κάποιος υποστηρίζει τη σωματική τιμωρία. Σε αυτή την περίπτωση, ο συντονιστής θα πρέπει να παρέμβει και να εξηγήσει, με ήπιο τρόπο, ότι καμία μορφή βίας δεν είναι ποτέ αποδεκτή.]
- ✓ Όλοι μπορούν να εκφράζουν ελεύθερα τις σκέψεις τους.
- ✓ Οι συμμετέχοντες δεν μπορούν να εισέρχονται και να εξέρχονται από τις συνεδρίες κατά βούληση.
- ✓ Απαγορεύονται οι τηλεφωνικές κλήσεις κατά τη διάρκεια της συνεδρίας.
- ✓ Τα τηλέφωνα βρίσκονται σε σιωπηρή λειτουργία.
- ✓ **Απόρρητο:** τα γενικά θέματα που καλύπτονται από τα εγχειρίδια μπορούν να γνωστοποιούνται σε άλλα μέλη της κοινότητας. Ωστόσο, τα προσωπικά θέματα που μοιράζονται οι συμμετέχοντες θα πρέπει να παραμένουν εντός της ομάδας.
- ✓ Οι ομαδικές συναντήσεις θα πρέπει να αποτελούν έναν ασφαλή χώρο για την ανταλλαγή απόψεων και ανησυχιών.

Η πιθανή μη τήρηση του απορρήτου αποτελεί έναν **περιορισμό για τις ομαδικές συναντήσεις**. Οι συμμετέχοντες θα μπορούσαν να «ξεχάσουν» τους κανόνες της ομάδας, συμπεριλαμβανομένης της αρχής του απορρήτου. Ως εκ τούτου, οι συντονιστές πρέπει να υπενθυμίζουν στα μέλη της ομάδας να μην μοιράζονται πολύ προσωπικές εμπειρίες, διότι οι συναντήσεις της ομάδας δεν είναι συνεδρία συμβουλευτικής. Πολύ σημαντικά/προσωπικά θέματα μπορούν να συζητούνται με τους συντονιστές μετά τη συνάντηση. Παρόλο που οι ομαδικές συναντήσεις θα πρέπει να θεωρούνται «ασφαλείς» χώροι για ανταλλαγή γνώσεων και πληροφοριών, δεν μπορεί ποτέ να διασφαλιστεί ότι οι πληροφορίες που συζητούνται δεν θα αποκαλυφθούν σε άλλα μέλη της κοινότητας, και αυτό ενέχει κίνδυνο.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, θα μπορούσε να είναι χρήσιμο να πραγματοποιούνται κατ' ιδίαν οικογενειακές συνεδρίες που φέρνουν κοντά τον γονέα και το παιδί που υποφέρει από ψυχολογική καταπόνηση και όπου συζητούνται οι διάφοροι τρόποι αντιμετώπισης. Σε αυτή την περίπτωση, ένας κοινωνικός λειτουργός ή επαγγελματίας του τομέα της ψυχικής υγείας θα πρέπει να συντονίζουν τη συνεδρία. Ωστόσο, η εν λόγω μορφή συνάντησης θα πρέπει να οργανώνεται βήμα προς βήμα, ξεκινώντας ίσως πρώτα με ατομικές συνεδρίες και στη συνέχεια συγκεντρώνοντας τους συμμετέχοντες σε ομάδες, ανάλογα με το πλαίσιο και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν.

Τα εγχειρίδια περιγράφουν τις πιθανές **βασικές ενδείξεις** και μερικές **κοινές αντιδράσεις** που μπορεί κανείς να παρατηρήσει σε ένα παιδί, έναν έφηβο, έναν φίλο, αδελφό ή γονέα που υποφέρει από ψυχολογική καταπόνηση. Τα θέματα που απαριθμούνται στα εγχειρίδια καλύπτουν ένα φάσμα πιθανών καταστάσεων ψυχολογικής καταπόνησης, και παρέχουν επίσης συμβουλές και υπομνήσεις σχετικά με τον τρόπο αντίδρασης. Δεν θα βρουν όλοι οι αιτούντες όλους τους τομείς εξίσου ενδιαφέροντες και το περιεχόμενο που καλύπτεται δεν είναι εξαντλητικό. Ως εκ τούτου, οι συντονιστές ενθαρρύνονται να καλούν τους αιτούντες να παρουσιάσουν τα δικά τους παραδείγματα και προτάσεις σχετικά με το τι θα ήταν χρήσιμο να περιληφθεί ή να παραλειφθεί.

Γενικά, η ομαδική συζήτηση θα πρέπει να καλύπτει το περιεχόμενο που είναι χρήσιμο για τους συμμετέχοντες. Συνεπώς, οι **συμμετέχοντες θα επιλέξουν, θα καθοδηγήσουν** και, σε κάποιο βαθμό, θα **κατευθύνουν το περιεχόμενο της συνεδρίας**.

Οι συνεδρίες αποσκοπούν στην παροχή εργαλείων στους συμμετέχοντες ώστε να παρέχουν στήριξη στα μέλη της οικογένειάς τους και στους φίλους τους για να νιώσουν καλύτερα. Στην περίπτωση των παιδιών, το κύριο μήνυμα που πρέπει να μεταδοθεί είναι ότι τα παιδιά πρέπει να δίνουν προτεραιότητα στη δική τους ασφάλεια.

Πώς διανέμεται το περιεχόμενο

Ανάλογα με τη σύνθεση της ομάδας και τις ανάγκες των συμμετεχόντων, μπορείτε να **παρουσιάσετε το περιεχόμενο** των εγχειριδίων με διαφορετικούς τρόπους. Παρατίθενται παρακάτω οι πιθανές επιλογές.

- Δώστε μια εκτυπωμένη έκδοση του εγχειριδίου σε κάθε συμμετέχοντα, ώστε η ομάδα να το διαβάσει μαζί.
- Ει δυνατόν, προβάλετε το περιεχόμενο σε τοίχο και διαβάστε το δυνατά στη γλώσσα των συμμετεχόντων (χρησιμοποιήστε τη μεταφρασμένη έκδοση και ζητήστε τη βοήθεια διερμηνέα εάν χρειάζεται). Ως συντονιστής, θα πρέπει να ανατρέξετε στην έκδοση στη γλώσσα του κράτους μέλους σας.
- Προεπιλέξτε και εκτυπώστε ορισμένες σελίδες ως αφίσες και τοποθετήστε τις στους τοίχους της αίθουσας της συνεδρίας. Οι συμμετέχοντες μπορούν να περπατήσουν κοιτάζοντας τις αφίσες και να συζητήσουν ανά ζεύγη / μικρότερες ομάδες σχετικά με το τι βλέπουν, διαβάζουν, κατανοούν, καθώς και ενδεχόμενα σημεία που θα ήθελαν να προσθέσουν. Στη συνέχεια, η συζήτηση θα συνεχιστεί στην ευρύτερη ομάδα.
- Εκτυπώστε τις ενδείξεις, τις υπενθυμίσεις και τις συμβουλές σε κάρτες μνήμης και τοποθετήστε τις ανάποδα στη μέση της ομάδας των συμμετεχόντων. Οι συμμετέχοντες επιλέγουν κάρτες, τις διαβάζουν δυνατά (ή ο συντονιστής/διερμηνέας τις διαβάζει) και ακολουθεί ο προβληματισμός και η συζήτηση στην ομάδα.

Πώς να συζητήσετε το περιεχόμενο με τους συμμετέχοντες

Για να υπάρξει ουσιαστική συζήτηση, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι επισημαίνονται οι διαφορές όσον αφορά την **ηλικία**, το **φύλο** και τις **πολιτισμικές** διαφορές.

Κατά τη διάρκεια επακόλουθων συνεδριών παρακολούθησης (ατομικές ή ομαδικές) μπορούν να συζητηθούν πρόσθετες προτάσεις σχετικά με το πώς οι γονείς και τα παιδιά αναγνωρίζουν συνήθως εάν κάποιος δεν είναι καλά, πώς αντιδρούν και σε ποιον απευθύνονται. Για να διασφαλιστεί μια **προσέγγιση με γνώμονα τον πολιτισμό, την ηλικία και το φύλο**, συνιστάται η ομαδοποίηση των προτάσεων με βάση τον τόπο καταγωγής, το φύλο, το θρησκευτικό υπόβαθρο και την ηλικία των αιτούντων.

Εάν οι συμμετέχοντες δεν εκφράσουν κάποια προτίμηση σχετικά με τα θέματα των εγχειριδίων που θα καλυφθούν, μπορείτε να προχωρήσετε ως εξής:

- εξετάστε **τις ενδείξεις, τις αντιδράσεις και τις συμβουλές** και καλύψτε έναν τομέα ανά συνεδρία· ή
- **ομαδοποιήστε το περιεχόμενο** και καλύψτε 2 ή 3 τομείς ανά συνεδρία, ή
- καλύψτε ολόκληρο το εγχειρίδιο «**μεμιάς**» (ο συντονιστής διαβάζει το εγχειρίδιο μαζί με τους συμμετέχοντες και απαντά στις ερωτήσεις μόνο όταν προκύπτουν).

Μπορείτε να επιλέξετε οποιαδήποτε από τις παραπάνω επιλογές, ανάλογα με τη δυναμική της ομάδας, την κατανόηση και τις ανάγκες των συμμετεχόντων.

Σημείωση για τον συντονιστή

Στην ενότητα που ακολουθεί θα βρείτε προτάσεις σχετικά με τον τρόπο συντονισμού των ομαδικών συνεδριών και τη συνεργασία με τους αιτούντες κατά τη συζήτηση κάθε εγχειριδίου.

Πώς μπορώ να στηρίξω το παιδί μου σε δύσκολες στιγμές;

Διοργάνωση συνάντησης με τους γονείς για να συζητήσουν τη συμπεριφορά και την ευημερία του νεαρού/έφηβου παιδιού τους

Άσκηση εισαγωγής

Επιχειρήστε να ξεκινήσετε με μια σύντομη άσκηση και ρωτήστε τους συμμετέχοντες ποια είναι τα χόμπι τους

και ποιο είναι το αγαπημένο τους φαγητό. Κλείστε με μια ερώτηση σχετικά με την καταγωγή τους. Οι συμμετέχοντες συζητούν εν συντομία. Το παραπάνω παράδειγμα μπορεί να οργανωθεί με παιγνιώδη τρόπο και δεν πρέπει να διαρκεί περισσότερο από 10 λεπτά. Η τελική ερώτηση «Από πού κατάγεσαι;» βοηθά τον συντονιστή να προχωρήσει.

Ο συντονιστής επισημαίνει τις διαφορετικές χώρες, περιοχές και πόλεις καταγωγής των συμμετεχόντων και επισημαίνει ότι, λόγω αυτής της ποικιλομορφίας, μπορεί να υπάρχουν επίσης διαφορές στον τρόπο με τον οποίο παρατηρούμε ότι κάποιος δεν είναι καλά και τι μπορούμε να κάνουμε για να τον υποστηρίξουμε.

Ο συντονιστής ρωτά:

- Από πού κατάγεστε, πώς αντιλαμβάνονται συνήθως οι άνθρωποι ότι κάποιος μέσα στην οικογένεια δεν είναι καλά;

- Τι κάνουν συνήθως οι γονείς όταν βλέπουν ότι τα παιδιά τους ανησυχούν;
- Τι κάνουν συνήθως οι γονείς για να κάνουν το παιδί τους να αισθανθεί καλύτερα όταν είναι στενοχωρημένο ή ανήσυχος; Τι σας βοηθά, εσάς;
- Υπάρχουν μηχανισμοί στήριξης στον τόπο στον οποίο ζείτε τώρα, οι οποίοι θα μπορούσαν να είναι χρήσιμοι;

Ως συντονιστής, διαπιστώστε αν τα μέλη της ομάδας μπορούν να αναφέρουν επίσημες υπηρεσίες υποστήριξης (π.χ. κοινωνικοί λειτουργοί, νοσηλεύτες) που είναι διαθέσιμες στο κέντρο και δυνητικά επωφελείς για όλα τα μέλη της ομάδας. Μπορείτε επίσης να ελέγξετε εάν υπάρχει ανεπίσημη υποστήριξη, π.χ. ηλικιωμένοι που συναντιούνται με τους νέους και βοηθούν τους γονείς με τη γονική μέριμνα, θρησκευτικοί ηγέτες, άλλα μέλη της κοινότητας κ.λπ.

Τα δύο παρακάτω εγχειρίδια απευθύνονται σε παιδιά ηλικίας 12-17 ετών, αλλά μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν με νεαρούς ενήλικες. Εάν η ομάδα συμμετεχόντων αποτελείται από παιδιά κάτω των 12 ετών, οι συντονιστές θα πρέπει να προσαρμόσουν τη γλώσσα στην ηλικία των συμμετεχόντων. Πρέπει επίσης να διασφαλίζουν το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού όσον αφορά το τι μπορεί/θα πρέπει να μοιραστεί και να συζητήσει, λαμβάνοντας υπόψη την ηλικία και

το στάδιο ανάπτυξης του παιδιού. Τα στοιχεία αυτά θα διαμορφώσουν επίσης τον τρόπο συζήτησης. Για παράδειγμα, η ανάγνωση του περιεχομένου μπορεί να μην ωφελεί τα μικρά παιδιά. Δεν συνιστάται να συζητάτε το περιεχόμενο των εγχειριδίων με παιδιά κάτω των 8 ετών. Σε κάθε περίπτωση, το προσωπικό που εργάζεται με τα μικρότερα παιδιά πρέπει να διαθέτει τις σχετικές δεξιότητες.

Πώς μπορώ να αντιμετωπίσω καταστάσεις στις οποίες οι γονείς μου φαίνονται λυπημένοι, ανήσυχοι ή θυμωμένοι;

Διοργάνωση συνάντησης με παιδιά για να συζητήσουν τη συμπεριφορά ή την ευημερία των γονέων τους

Άσκηση εισαγωγής

Επιχειρήστε να ξεκινήσετε με μια σύντομη άσκηση. Ρωτήστε τους συμμετέχοντες ποια είναι τα χόμπι τους και ποιο είναι το αγαπημένο τους φαγητό. Κλείστε με μια

ερώτηση σχετικά με την καταγωγή τους. Οι συμμετέχοντες συζητούν εν συντομία. Το παραπάνω παράδειγμα μπορεί να οργανωθεί με παιγνιώδη τρόπο και δεν πρέπει να διαρκεί περισσότερο από 10 λεπτά. Η τελική ερώτηση «Από πού κατάγεσαι;» βοηθά τον συντονιστή να προχωρήσει.

Ο συντονιστής επισημαίνει τις διαφορετικές χώρες, περιοχές και πόλεις καταγωγής των συμμετεχόντων και επισημαίνει ότι, λόγω αυτής της ποικιλομορφίας, μπορεί να υπάρχουν επίσης διαφορές στον τρόπο με τον οποίο παρατηρούμε ότι κάποιος δεν είναι καλά και στο τι μπορούμε να κάνουμε για να προστατευθούμε και να τον υποστηρίξουμε.

Ο συντονιστής ρωτά:

- Πώς συνειδητοποιείτε ότι ένας ενήλικας δεν είναι καλά και μπορεί να χρειαστεί βοήθεια;
- Όταν οι ενήλικες δεν είναι καλά, πώς συμπεριφέρονται; Τι κάνουν διαφορετικά απ' ό,τι συνήθως;

Κάντε πια παύση και αναλογιστείτε τι πληροφορίες έχει μοιραστεί η ομάδα των νεαρών ατόμων. Συνεχίστε λέγοντας:

- Ανταλλάξατε ορισμένα παραδείγματα, όπως «συμπεριφέρονται με παράξενο τρόπο, ενεργούν διαφορετικά απ' ό,τι συνήθίζουν κ.λπ.» [ο συντονιστής αναφέρεται στα παραδείγματα των συμμετεχόντων]. Μπορείτε να σκεφτείτε συμπεριφορές των ενηλίκων τις οποίες πρέπει να προσέχουν τα παιδιά για να διασφαλίσουν ότι θα είναι ασφαλή;

Ο συντονιστής ακούει προσεκτικά τους νέους και λαμβάνει υπό σημείωση τις πληροφορίες που παρέχουν. Ο συντονιστής προσπαθεί να συνδέσει προσεκτικά τα όσα έχουν ειπωθεί γενικά για τους ενήλικες με τη συμπεριφορά των γονέων, χρησιμοποιώντας επίσης παραδείγματα από τα εγχειρίδια.

Είναι σημαντικό **να μην** παραπέμπετε στους γονείς των παιδιών που είναι παρόντα στην ομάδα. Τα παιδιά δεν πρέπει να αισθάνονται ότι η προσωπική τους κατάσταση συζητείται δημοσίως. Ο συντονιστής μπορεί να πει, για παράδειγμα:

- Έχετε μοιραστεί πολλές πληροφορίες. Μερικές φορές ακόμη και οι γονείς μπορεί να ενεργούν με τέτοιους τρόπους.

Ο συντονιστής κάνει αναφορά σε ενδείξεις κατάθλιψης, π.χ. όταν ένα άτομο δεν ενδιαφέρεται να συμμετάσχει σε καμία δραστηριότητα, δεν ενδιαφέρεται για τα παιδιά όπως πριν. Αυτό θα δώσει το έναυσμα για μια συζήτηση σχετικά με το γεγονός ότι οι δύσκολες εμπειρίες μπορούν να οδηγήσουν

ένα άτομο σε διαφορετική συμπεριφορά. Για παράδειγμα, για κάποιο χρονικό διάστημα ο γονέας μπορεί να είναι πιο απόμακρος, εκνευρισμένος, ανυπόμονος και αγχωμένος. Αυτό είναι φυσιολογικό και η κατάσταση μπορεί να αλλάξει ξανά.

Είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι η άσκηση βίας κατά του παιδιού (σωματική, λεκτική, ψυχολογική ή ακόμη και σεξουαλική) δεν μπορεί ποτέ να δικαιολογηθεί. Δεν είναι αποδεκτό ο γονέας να γίνει βίαιος. Πρέπει να τονιστεί στους νεαρούς συμμετέχοντες ότι παρόλο που είναι φυσιολογικό ο γονέας να μην είναι πάντοτε ευγενικός και ευχάριστος και να μην δείχνει πάντοτε σεβασμό, ίσως λόγω των δύσκολων συνθηκών, εντούτοις η βία δεν είναι αποδεκτή.

Ως συντονιστής, βεβαιωθείτε ότι οι συμμετέχοντες γνωρίζουν πόσο σημαντικό είναι να μείνουν ασφαλείς. Για τον σκοπό αυτό, επισημάνετε τις υπηρεσίες υποστήριξης που υπάρχουν στη δομή φιλοξενίας για τα παιδιά που ζουν με γονέα/υπεύθυνο για την επιμέλεια που είναι επιθετικός ή δεν νιώθει καλά.

Ζητήστε από τα παιδιά να μοιραστούν χρήσιμες πληροφορίες εντός της ομάδας για το πώς να παραμείνουν ασφαλή. Μπορούν να αναφέρουν άτομα (π.χ. επιτρόπους), ιδρύματα, γραμμές βοήθειας κ.λπ. στα οποία μπορούν να απευθύνονται για υποστήριξη. **Ωστόσο, να είστε προσεκτικοί και να κάνετε ερωτήσεις σχετικά με τους διαθέσιμους μηχανισμούς υποστήριξης μόνο αν είστε σίγουροι ότι υπάρχει διαθέσιμη υποστήριξη.** Εάν γνωρίζετε ότι τα παιδιά θα είναι μόνα τους, προσπαθήστε να δείτε πώς μπορεί να οργανωθεί η **παροχή στήριξης από την κοινότητα** για να τα βοηθήσει σε δύσκολες καταστάσεις.

Είναι σημαντικό τα παιδιά να μην μοιράζονται προσωπικές εμπειρίες. **Η ομαδική συνάντηση δεν είναι συνεδρία συμβουλευτικής.** Πρόκειται για μια γενική συζήτηση σχετικά με τις ενδείξεις ψυχολογικής καταπόνησης σε άτομα που βρίσκονται κοντά τους. Εάν ο συντονιστής αντιληφθεί την ανάγκη για διεξοδικότερη συζήτηση λόγω προσωπικής εμπειρίας, το παιδί / τα μέλη της ομάδας ενημερώνονται ότι μπορούν να επικοινωνήσουν με τον συντονιστή ή τους συντονιστές για να μοιραστούν τις προσωπικές τους ανησυχίες **μετά** τη συνάντηση.

Πώς να χειρίζομαι καταστάσεις στις οποίες οι φίλοι ή τα αδέρφια μου είναι λυπημένα, θυμωμένα ή έχουν επικίνδυνη συμπεριφορά;

➤ Διοργάνωση συνάντησης με παιδιά για να συζητήσουν τη συμπεριφορά ή την ευημερία των φίλων/αδελφιών τους

Άσκηση εισαγωγής

Επιχειρήστε να ξεκινήσετε με μια σύντομη άσκηση και ρωτήστε τους συμμετέχοντες

από πού κατάγονται, ποια είναι τα χόμπι τους, ποιο είναι το αγαπημένο τους φαγητό κ.λπ. Οι συμμετέχοντες συζητούν εν συντομία τις πληροφορίες. Το παραπάνω παράδειγμα μπορεί να οργανωθεί με παιγνιώδη τρόπο και δεν πρέπει να διαρκεί περισσότερο από 10 λεπτά. Στη συνέχεια, επισημάνετε ότι όλοι έχουμε διαφορετικές εμπειρίες, αλλά όλοι μας μπορούμε να καταλάβουμε πότε κάποιος δεν είναι καλά. Καλέστε τα παιδιά να δώσουν παραδείγματα, αποφεύγοντας να μοιραστούν προσωπικές ιστορίες. Μπορείτε να ρωτήσετε:

- Πώς μπορείτε να παρατηρήσετε ότι ένας φίλος ή αδελφός δεν νιώθει καλά;

Ως συντονιστής, προσπαθήστε να ενθαρρύνετε τα παιδιά να μιλήσουν για τις συμπεριφορές που παρατηρούν, αλλά και ακούν: π.χ. εάν ένας φίλος/αδελφός έχει αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο μιλάει (χρησιμοποιεί άσχημο λεξιλόγιο, μιλάει

επιθετικά) ή έχει αρχίσει να συζητά για θέματα όπως συμμορίες, ναρκωτικά ή παρεμφερή θέματα. Συζητήστε με τους νέους για τη σημασία της αφοσίωσης σε έναν φίλο, εφόσον αυτή δεν θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια κανενός ατόμου. Επισημάνετε ότι είναι σημαντικό να διαπιστώσουμε πότε ένας φίλος/αδελφός βρίσκεται σε κίνδυνο. Σε αυτήν την περίπτωση, ίσως είναι καλό να απευθυνθείτε για συμβουλές σε έναν ενήλικα που εμπιστεύεστε.

Ως συντονιστής, προετοιμαστείτε σχετικά με τους συνήθεις αρνητικούς τρόπους αντιμετώπισης αυτών των καταστάσεων που υιοθετούν οι νέοι στο πλαίσιο στο οποίο εργάζεστε. Ακούστε προσεκτικά την ομάδα και δείτε ποιες πρόσθετες πληροφορίες θα μπορούσατε να παράσχετε στα μέλη της ομάδας. Ανάλογα με το τι συζητείται, ίσως θέλετε να μοιραστείτε πληροφορίες για προσφορές στήριξης που συνδέονται με την υγεία, τον οικογενειακό προγραμματισμό, τις ψυχοκοινωνικές υπηρεσίες, την εκπαίδευση, τις λέσχες μελέτης, τις αθλητικές δραστηριότητες, τις μουσικές/καλλιτεχνικές/πολιτιστικές δραστηριότητες για παιδιά/νέους, τις υπηρεσίες αποκατάστασης (μεταξύ άλλων για τη χρήση ναρκωτικών).

Οι ομαδικές συναντήσεις δεν είναι συνεδρίες συμβουλευτικής. Ως εκ τούτου, οι προσωπικές εμπειρίες θα πρέπει να συζητούνται με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο **μετά** τη λήξη της συνάντησης της ομάδας. **Η ασφάλεια και η προστασία του παιδιού/εφήβου είναι το κύριο μέλημα.** Φροντίστε να παραπέμψετε συγκεκριμένες περιπτώσεις (αιτούντες που χρειάζονται υποστήριξη) στον σχετικό πάροχο υπηρεσιών, εάν είναι διαθέσιμος. Θυμηθείτε να συζητήσετε αυτές τις επιλογές με το παιδί **μόνο** εάν οι υπηρεσίες είναι πράγματι διαθέσιμες.

Κατά τη διάρκεια των ομαδικών συνεδριών, οι συντονιστές θα πρέπει να αναγνωρίζουν τη συμβολή των αιτούντων και να ενσωματώνουν με ευέλικτο τρόπο τις παρατηρήσεις τους στη συζήτηση. Εάν τα παραδείγματα που παρέχονται απευθείας από τους

συμμετέχοντες είναι αποτελεσματικότερα για να ξεκινήσει μια ουσιαστική συζήτηση, είναι προτιμότερο να τα χρησιμοποιήσετε αντί να αναφερθείτε συγκεκριμένα στα εγχειρίδια.

Άλλες σημαντικές παράμετροι και βασικές διασφαλίσεις

- Οι συμμετέχοντες ενημερώνονται για τον σκοπό των ατομικών ή ομαδικών συναντήσεων. Το χρονοδιάγραμμα συμφωνείται από κοινού και η συμμετοχή είναι εθελοντική.
- Όταν τα παιδιά συμμετέχουν σε ομαδικές συναντήσεις, ο υπεύθυνος για την επιμέλειά τους ενημερώνεται και συμφωνεί.
- Σε όλους τους συμμετέχοντες δίνεται ίσος χρόνος για να μοιραστούν τις σκέψεις τους, αλλά κανείς δεν πιέζεται ή εξαναγκάζεται να συμμετάσχει ενεργά στη συζήτηση. Οι ομαδικές συζητήσεις θα πρέπει να είναι ισορροπημένες και να μην μονοπωλούνται από ένα μέλος της ομάδας ή ένα μόνο φύλο.
- Ενώ σε ορισμένα περιβάλλοντα μπορεί να είναι χρήσιμο να υπάρχουν μεικτές ομάδες (π.χ. και οι δύο γονείς να συμμετέχουν στην ίδια ομαδική συνάντηση ή να συμμετέχει μια μεικτή ομάδα εφήβων), γενικά είναι πιο κατάλληλο και ασφαλές να υπάρχουν ομοιογενείς ομάδες. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όταν η γονική μέριμνα ή οι ρόλοι των δύο φύλων συζητούνται ως μέρος μιας ευρύτερης δέσμης μέτρων για τη στήριξη των γονέων. Συνεπώς, ο συντονιστής θα πρέπει να αναλύσει διεξοδικά την κατάσταση, προτού αποφασίσει τη συμμετοχή του ζεύγους στην ίδια συνεδρία. Θα πρέπει να διασφαλίζεται η προσέγγιση της «μη πρόκλησης βλάβης» (do no harm) για όλους τους συμμετέχοντες.
- Δεν υπάρχουν «λανθασμένες ή σωστές» παρατηρήσεις. Το ομαδικό περιβάλλον θα πρέπει να θεωρηθεί ως κοινή πλατφόρμα μάθησης σχετικά με το τι λειτουργεί καλά ή λιγότερο καλά. Εξαιρέση αποτελεί η περίπτωση στην οποία ορισμένα μέλη της ομάδας προωθούν τη σωματική τιμωρία παιδιών ή άλλες μορφές βίας για να «θεραπεύσουν» ένα παιδί ή έναν φίλο. Εάν συμβεί αυτό, ο συντονιστής θα πρέπει να παρέμβει με ευαισθησία και να προωθήσει εναλλακτικές λύσεις αντί αυτής της τιμωρίας. Οι συντονιστές πρέπει να γνωρίζουν ότι σε ορισμένες χώρες από τις οποίες κατάγονται οι αιτούντες η σωματική τιμωρία μπορεί να εξακολουθεί να είναι νόμιμη, μεταξύ άλλων και στα σχολεία. Αν και πρέπει να **προωθηθεί η προσέγγιση της μηδενικής ανοχής στη βία**, αυτό πρέπει να γίνει με **διακριτικότητα**. Όταν συζητάτε με τους γονείς, διατηρήστε τον διάλογο ανοιχτό και συζητήστε σχετικά με τις πρακτικές «καλής γονικής συμπεριφοράς». Στόχος είναι η ασφάλεια των παιδιών. Για τον σκοπό αυτό, μπορεί να χρειαστεί να συζητήσετε τι είναι αποδεκτό στο πλαίσιο της ΕΕ.
- Το **επίκεντρο** των συζητήσεων θα πρέπει πάντα να είναι το **τι βοηθάει** τους συμμετέχοντες ώστε να φροντίσουν ότι το παιδί τους, οι ίδιοι, τα μέλη της οικογένειάς τους ή οι φίλοι τους νιώθουν καλύτερα και πιο ασφαλείς. Εάν τα παραδείγματα που παρέχονται στα εργαλεία είναι χρήσιμα στους συμμετέχοντες, μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς της συζήτησης. Εάν τα παραδείγματα που παρέχει η ομάδα είναι πιο χρήσιμα για τη συζήτηση, είναι απολύτως αποδεκτό να τα χρησιμοποιήσετε.
- Εάν ο συμμετέχων αντιμετωπίζει σοβαρή καταπόνηση κατά τον χρόνο της συνεδρίας, θα πρέπει να τυγχάνει άμεσης προσοχής από εξειδικευμένο προσωπικό υποστήριξης και να λαμβάνει ατομική στήριξη. Στην περίπτωση αυτή, το περιεχόμενο των εγχειριδίων μπορεί να παρουσιαστεί κατά τη διάρκεια μιας ατομικής συνεδρίας, εφόσον αυτό κρίνεται χρήσιμο. Οι συντονιστές θα πρέπει να αποφεύγουν να συζητούν πολύ προσωπικά θέματα που συνδέονται με οικογενειακή κρίση στο πλαίσιο της ομάδας. Με τον τρόπο αυτό προστατεύεται ο εν λόγω γονέας, παιδί ή φίλος και διασφαλίζεται ότι τα προβλήματά τους δεν αποκαλύπτονται περαιτέρω στην κοινότητα.
- Όταν οι διερμηνείς είναι μέλη της κοινότητας των αιτούντων, οι συντονιστές θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους το γεγονός ότι οι διερμηνείς ενδέχεται να αντιμετωπίζουν παρόμοια προβλήματα με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας. Συνιστάται η συζήτηση με τον διερμηνέα μετά τις συνεδρίες.
- Τόσο ο συντονιστής όσο και ο βοηθός συντονιστή θα πρέπει να σημειώσουν τα θέματα της συζήτησης που θα πρέπει να συζητηθούν περαιτέρω με τους αιτούντες που έχουν ανάγκη ή/και τα παιδιά, τα αδέρφια και τους φίλους τους.
- Σε κρίσιμες καταστάσεις (π.χ. απόπειρα αυτοκτονίας), οι πληροφορίες πρέπει να ανταλλάσσονται με άλλους συναδέλφους, ενώ διασφαλίζεται παράλληλα το απόρρητο του αιτούντος. Όπου χρειάζεται, ενδέχεται να απαιτείται η συγκατάθεση των μελών της οικογένειας ή των υπεύθυνων για την επιμέλεια, ώστε να καταστεί δυνατή η αποτελεσματική και ασφαλής υποστήριξη όλων των ενδιαφερομένων.

Ούτε ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο (EUAA) ούτε οποιοδήποτε πρόσωπο ενεργεί εξ ονόματος του EUAA ευθύνεται για ενδεχόμενη χρήση των παρακάτω πληροφοριών.

Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2024

PDF ISBN 978-92-9410-322-2 doi:10.2847/493 BZ-09-23-324-EL-N

© Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο (EUAA), 2024

Εικονογράφηση εξωφύλλου: ©Mary Long/stock.adobe.com; ©KeronnArt/stock.adobe.com; ©The img/stock.adobe.com; ©Good Studio/stock.adobe.com; ©Natalia/stock.adobe.com, σελίδα 3 έως 6: Εικονίδια © Panuwat/stock.adobe.com, σελίδα 5: ©iStock.com/vasabii, σελίδα 6: ©Mary Long/stock.adobe.com; ©KeronnArt/stock.adobe.com, σελίδα 7: ©The img/stock.adobe.com, σελίδα 8: ©Good Studio/stock.adobe.com; ©Natalia/stock.adobe.com.

Η αναπαραγωγή επιτρέπεται εφόσον αναφέρεται η πηγή. Για κάθε χρήση ή αναπαραγωγή φωτογραφιών ή άλλου υλικού τα οποία δεν καλύπτονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας του EUAA, πρέπει να ζητείται απευθείας η άδεια των κατόχων των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

